Poslovni broj: P-2465/2020-38

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U SPLITU
Gundulićeva 27
S P L I T

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Splitu, po sucu ovog suda Draganu Ramljaku kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja/protutuženika Josipa Mullera iz Zagreba, Ulica Kraljice Jelene 8, OIB: 91017947501 zastupanog po punomoćniku Vinku Gulišiji odvjetniku u Splitu protiv tužene/protutužiteljice Igne Brajević Gizdić iz Splita, Botićevo šetalište 3 a, OIB: 98134932902, koju zastupaju punomoćnici odvjetnici iz Odvjetničkog društva Ljubičić – Vrdoljak & partneri iz Splita, radi uspostave u prijašnje stanje, nakon glavne i javne rasprave zaključene dana 10. rujna 2026 u nazočnosti zamjenika punomoćnika tužitelja/protutuženika Ivana Puljiza odvjetničkog vježbenika te zamjenika punomoćnika tuženika/protutužitelja Boška Medvida odvjetnika u Splitu na ročištu za objavu dana 27.listopada 2026.

p r e s u d i o j e

I. Usvaja se tužbeni zahtjev koji glasi:

"1.Nalaže se tuženoj Igna Brajević Gizdić OIB: 98134932902 da uspostavi prijašnje stanje na nekretnini označenoj sa čest. zem. 659 ZU 1490 k.o. Split, na način da ista ukloni proširenje-nadogradnju na navedenom tavanskom prostoru.

2. Nalaže se tuženoj Igna Brajević Gizdić OIB: 98134932902 da u roku od 15 dana preda u suposjed tužiteljici Anđelki Muller OIB: 56015840154 tavanski prostor-potkrovlje zgrade označene kao čest. zem. 659 Z.U. 1490 k.o. Split.

3. Dužan je tužena Igna Brajević Gizdić, OIB: 98134932902 u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe naknaditi tužitelji Josipu Mulleru iz Zagreba, Ulica Kraljice Jelene 8, OIB: 91017947501 parnični trošak u iznosu od 7.062,50 eura roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom, a koja kamata teče o dana donošenja prvostupanjske presude 27. listopada 2026. pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima

izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu zatri postotna poena."

II. Odbija se protutužbeni zahtjev koji glasi:

"1. Utvrđuje se da je stambeni prostor položen u potkrovlju nekretnine z.k. oznake čest. zgr. 659 k.o. Split , sastavni dio, odnosno sporedni dio, pripadak, stana u vlasništvu tužiteljuice koji se nalazi u nekretnini z.k. oznake čest.zgr. 659 Z.U. 1490k.o. Split i baš suvlasnički dio s neodređenim omjerom , etažno vlasništvo (E2) prvi kat zgrade, koji se sastoji od tri sobe, kuhinje, hodnika, WC-a i verande.

2. Utvrđuje se da je tužiteljica vlasnica stambenog prostora položenog u potkrovlju nekretnine z.k. oznake čest.zgr. 659 Z.U. 1490 K.O. Split, anagrafske oznake Botićevo šetalište 1, pa je ovlaštena temeljem ove presude i elaborata etažiranja kojim će se u zemljišnim knjigama evidentirati ovaj prostor, izvršiti upis vlasništva tog prava na svoje ime za cijelo.

3.Dužna je tužena naknaditi tužiteljici troškove ovog postupka uvećane za zakonske zatezne kamate koje teku od presuđenja do isplate. "

Obrazloženje

1.U tužbi koja je dana 21. kolovoza 2013. podnesena ovom sudu tužiteljica navodi da su ona i tužena suvlasnice nekretnine označene sa čest. zem. 659 ZU 1490 K. O. Split i to na način da je tužiteljica vlasnica podruma i stana u prizemlju zgrade, koji se sastoji od tri sobe, kuhinje, kupatila, wc-a, hodnika i ostave, ukupne površine cca 100m2, upisanog u podulošku 1 navedenog zk uloška, a tužena da je vlasnica prvog kata zgrade, koji se sastoji od tri sobe, kuhinje, hodnika, WC-a, te verande, upisanog u podulošku 2. Nadalje ističe da je tužena na navedenoj nekretnini izvršila određene radove bez suglasnosti tužiteljice kao suvlasnice navedene nekretnine, a koja suglasnost da je potrebna temeljem odredbe čl. 87. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima, obzirom da se radi o poslovima izvanredne uprave, a da je ujedno i izvršila navedene radove i bez suglasnosti Konzervatorskog odjela u Splitu, a koja suglasnost je potrebna za izvođenje radova obzirom da je navedena nekretnina zaštićena rješenjem Konzervatorskog odjela u Splitu Klasa: UP/I-612-08/07-05/7564, Ur. broj: 532-04-18/21-07-1 od 27. ožujka 2007. godine. Naime, da je tužena 2007. godine izvršila na tavanskom prostoru proširenje-nadogradnju bez građevinske dozvole i lokacijske dozvole, te je isti pretvorila u stan za iznajmljivanje u površini od cca 40m2, a da je navedeni tavanski prostor zajedničko vlasništvo svih suvlasnika, te da tužena nije imala suglasnost ostalih suvlasnika za navedene radove.

2.U odgovoru na tužbu tužena je osporila tužbeni zahtjev u cijelosti te istakla da nikada nije postojao tavanski prostor, a posebno ne u obliku i površini kako to prikazuje tužiteljica. Navedeni prostor da je bio sastavni dio prvog kata i da je služio kao pripadak prvom katu, kao što je pripadak stana u prizemlju podrum tako da proizlazi da se isključivo kroz prostor stana na prvom katu može ulaziti i koristiti prostor za koji tužiteljica tvrdi da je tavanski.

3. U dokaznom postupku sud je pregledao neidentificirani uložak za čest zem. 659, ZU 1490 K. O. Split, dopis ministarstva kulture od 27. veljače 2008., izvadak iz zemljišnih knjiga od 8. srpnja 2002. za čest. zem. 659 ZU 1490 kao i povijesni izvadak (list spisa 16-20), aneks kupoprodajnog ugovora od 20. travnja 1979., kupoprodajni ugovor od 6. svibnja 1978., rješenje ovog suda od 21. travnja 1980. pod brojem Z-1314/80, rješenje ministarstva zaštite okoliša prostornog uređenja i graditeljstva uprave za inspekcijske poslove od 5. lipnja 2007., dopis ministarstva kulture od 10. listopada 2014., 5. studenog 2007., 13. srpnja 2007., 22. kolovoza 2007., 10. kolovoza 2007., 27. ožujka 2007., 2. svibnja 2007. i 27. veljače 2008., rješenje ovog suda Ovr-2428/07 od 29. listopada 2007., vještvo vještaka Damira Karadže, očevid na licu mjesta te nalaz i mišljenje vještaka Darka Smodlake, saslušanje svjedoka Darka Smodlake, dopis tužene tužiteljici od 4. studenog 2006., te izveo dokaz saslušanjem stranaka kao i svjedoka Vladimira Parmaća, Jadranke Gizdić, Jerka Dugeča i Petra Galića.

4.Tužbeni zahtjev je osnovan.

5. Protutužbeni zahtjev nije osnovan.

6.Punomoćnici parničnih stranaka su popisali parnični trošak.

7.Među strankama nije sporno:

- da je tužiteljica suvlasnica zajedno sa tuženom na nekretnini označenoj kao čest. zem. 659 ZU 1490 K.O Split i to da je tužiteljica upisana kao vlasnica podruma i stana, koji se sastoji od tri sobe, kuhinje, kuptila, wc-a, hodnika i ostave, ukupne površine cca 100m2, upisanom u podulošku 1 prema zemljišnoknjižnom ulošku, a da je tužena vlasnica prvog kata zgrade koji se sastoji od tri sobe, kuhinje, hodnika, wc-a te verande upisane u podulošku 2,

- da je tužena na navedenoj nekretnini izvršila radove bez suglasnosti tužiteljice i bez suglasnosti Konzervatorskog odjela u Splitu, obzirom da je navedena nekretnina zaštićena rješenjem Konzervatorskog odjela u Splitu Klasa: UP/I-612-08/07-05/7564, Ur. broj: 532-04-18/21-07-1 od 27. ožujka 2007. Godine.,
- da je tužena 2007. izvršila na tavanskom dijelu zgrade prenamjenu istog i proširenje u stambeni prostor i koji sa njenim stanom sada čini dvoetažni stan i zatvorenu građevinsku cjelinu, bez građevinske i lokacijske dozvole i suglasnosti tužiteljice, te da isti prostor od cca 40m2 ekonomski iskorištava.

8. Kao sporno ostalo je za raspraviti da li je navedeni prostor tavanski kroz koji se pristupalo na krovište kroz stan tužene te da li isti predstavlja zajedničko vlasništvo stranaka ili se radi o prostoru koji bi kao pripadak bio sastavni dio prvog kata.

9.Saslušana tužiteljica u svom iskazu navodi da je vlasnica stana u prizemlju i podrumu od 2011. godine, s tim da je još 1976. predmetnu nekretninu kupila njena obitelj, ali da je tada bila uknjižena za 1/8 dijela. Tuženu da je površno poznavala jer da je stanovala kod svoje bake Slavke Brajević, s tim da je vlasnica tog stana postala oko 2002., kada je istu bolje upoznala jer da je željela preurediti kat, ali ne i tavan, kada joj se obratila radi preuređenja kata međutim kada je na uvid dobila građevinski projekt

da je vidjela da je ta adaptacija obuhvaćala nadogradnju još jednog kata na što da nije pristala. Navodi da smatra da ni temelji zgrade ne bi podnijeli nadogradnju još jednog kata. Tužena da je 2008. bez njenog znanja adaptirala prvi kat te probila strop između kata i prizemlja za što da postoji pravomoćna odluka radi naknade štete što je prouzročila u njenom stanu. Napominje da postoji nekoliko zabrana inspekcije vezano za zabranu radova, te da je tek 2013. pročitala u novinama da je tužena tavanski prostor preuredila u stan za iznajmljivanje zašto da je nije pitala za dozvolu niti da je dala suglasnost pisanu ili usmenu te da je jedina komunikacija bila da je jednom nazvala i rekla da bi željela kupiti njen stan. Tavanski prostor da nikada nije koristila, ali da je uvijek sudjelovala u popravku krovišta te unatoč tome što ga nije koristila smatra da je zajednički dio zgrade, budući da nije upisan kao vlasništvo tužene. Prije nego što ga je tužena adaptirala da se na isti moglo pristupiti iz stana tužene ili preko prozora na krovištu, a nakon adaptacije da na tavan nema pristupa.

10.Tužena u svom iskazu navodi da je vlasnica stana na prvom katu anagrafske oznake Botićevo šetalište 1a, a koji stan je stekla od svoje bake i otkupila od vlasnika, a da je tužiteljica vlasnica stana u prizemlju i dijela vrta iste zgrade. Što se tiče tavanskog prostora napominje da je isti bio sastavni dio njenog stana na prvom katu. U kuhinji njenog stana da su postojale fiksne drvene stepenice kojima se pristupalo do tog tavanskog prostora. 2008. da se odlučila za renoviranje stana na prvom katu i tavanskog prostora kojeg su fiksnim stepenicama te tavanski prostor preuredili u stambeni prostor. Drugog pristupa do tavana osim navedenog da nema i da tužiteljica na tavan nikada nije pristupila. Prije izvođenja tih radova da su pokušali kontaktirati s tužiteljicom, ali je ona to odbijala pa su sve na vlastiti trošak uredili. Smatra da je taj prostor oduvijek bio stambeni prostor, iako nije bilo kupaonice i da je služio je za odlaganje raznih stvari. Navodi da tavanski prostor nije upisala kao svoje vlasništvo jer je smatrala da za to nema potrebe jer da je kupoprodajnim ugovorom donjeg dijela stana bilo navedeno da tužiteljica nema pravo nadogradnje. Od izvođenja radova da nisu mijenjani otvori osim što su postavljeni kvalitetniji.

11. **Svjedok Velimir Parmać** u svom iskazu navodi da je daljnji rođak tužene i da mu je poznato stanje na adresi Botićevo šetalište 3, i prije 50 godina jer je tu dolazio kao dijete. U stan u prizemlje da se može ući sa istoka, a u stan tužene sa sjevere i juga. U tom stanu da su bile položene drvene stepenice kojima se pristupalo na tavan, s tim da se nije moglo pristupiti na tavan iz drugog dijela kuće. Tavan da je oduvijek koristila obitelj tužene koja je prije 7 godina taj prostor adaptirala da se može koristiti kao stambena cjelina. Da je tu postojao priključak vode i razni ormari gdje su se odlagale stvari, a da nije bio u tom tavanskom prostoru nakon što se adaptirao, ali da mu je po pričanju poznato da se nije mijenjao gabarit zgrade koji je ranije postojao.

12**.Svjedok Jadranko Gizdić** u svom iskazu navodi da je brat od supruga tužene i da je dosta aktivno sudjelovao u adaptaciji tavanskog prostora. U taj sporni tavanski prostor da se može ući jedino iz stana na prvom katu, gdje da su u kuhinji položene stepenice koje su vodile do potkrovnog dijela kuće. Taj prostor da je oduvijek koristila obitelj Gizdić kao sastavni dio stana na prvom katu, tako da je prije adaptacije korišten za dnevne potrebe. Taj prostor da ima i prozor i da je on adaptiran u stambenu cjelinu cca 40m2, te da je cijeli prostor i krovište koje je adaptirano ostalo u istim gabaritima kao i ranije, osim što su promijenjene grede i crijep koji su bili u lošem stanju.

13.**Svjedok Jerko Dugeč** u svom iskazu navodi da je poznavao obitelj Muller te da je u predmetnu kuću dolazio još 1994. jer mu je u prizemnom stanu živjela kćer. Ističe da mu je poznato da se te godine zajednički financirao krov, a da je 2008.g bio nazočan kada su se počeli izvoditi radovi koje je tužena izvodila u dijelu kuće koji je ona koristila. Ističe da mu je poznato da se iz prizemnog stana ne može pristupiti tavanskom prostoru, a da ne zna postoji li koji drugi pristup, te da se sjeća da se u tavanski prostor pristupalo drvenim stepenicama koje su se polagale i da su iste bile položene u predsoblju, stana na prvom katu, a da mu nije poznato da li se moglo pristupiti iz vani.

14.**U svom iskazu svjedok Petar Galić** navodi da je prijatelj s obitelji Muller te da je dugo godina dolazio u predmetnu zgradu u ulici Botićevo šetalište 3a. Da je 1994. dolazio kad je prokišnjavao krov i kad su svi stanari financirali popravak krova, a tavanu da se pristupalo iz hodnika stana na prvom katu, na način da su postavljali drvene skale kroz otvor, te da je tavanski prostro bio solidne visine i da se po njemu moglo šetati po sredini. Kad je 1994. pregledavao to krovište, da je bilo dosta prašine, da nije bilo nikakvih instalacija ni infrastrukture, te da se u taj prostor može pristupiti jedino iz stana na prvom katu.

15. U svom očevidnom izvješću i stručnom mišljenju vještak za graditeljstvo D. Smodlaka je utvrdio da sporni tavanski ispodkrovni prostor ne bi predstavljao zajednički dio zgrade. Ističe kako u dokumentaciji sudskog spisa ne postoje dokazi o tavanskim prostorijama kao sporednim dijelovima zgrade, zasebnom pristupu i vanjskom ulazu u tavanski ispodkrovni prostor, a niti je isto utvrđeno očevidom. Procijenjeno je da stambeni prostor položen na potkrovlju, zajedno sa stambenim prostorom položenim na prvom katu stambene zgrade označeno Z. K. čest. zgr. 659 K. O Split, u naravi predstavlja dvoetažni stan, skup prostorija koje čine jednu zatvorenu građevinsku cjelinu i imaju poseban ulaz.
Tužiteljica je istakla prigovore na nalaz i stručno mišljenje vještaka te je u cijelosti prigovorila navedenom nalazu i mišljenju, osporavajući navode vještaka da bi se radilo o prostoru koji bi bio vlasništvo tužene, jer da Zakon o vlasništvu i drugim stvarnim pravima propisuje drugačije. Na okolnost istaknutih prigovora sud je izveo dokaz saslušanjem vještaka Darka Smodlake.

16, U svom iskazu vještak navodi da u cijelosti ostaje kod svog nalaza i mišljenja, te da se pozvao na Uredbu o održavanju zgrada (NN 64 od 25. 06. 1997.), a koja uredba je donesena na temelju čl. 387. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (NN 91/91), te se smatra zajedničkim dijelovima i uređajima zgrade ukoliko suvlasnici zgrade međuvlasničkim ugovorom ne urede drugačije. Nadalje ističe da u vještvu nije utvrđivano vlasništvo nad spornim tavanskim prostorom već da je utvrđivao da li isti predstavlja zajednički dio zgrade, a da je nakon usporedbe dokumentacije iz sudskog spisa sa zatečenim stanjem u nedostatku osiguranja dokaza, kako tehničke dokumentacije postojećeg stanja tako i namjeravanog, odnosno novo izvedenog stanja, tlocrtne dispozicije prvog kata i potkrovlja, obzirom na pristup i način korištenja prostora procijenio da sporni tavanski ispodkrovni prostor ne predstavlja zajednički dio zgrade. Ističe da je u dokumentaciji spisa između ostalog evidentirano u rješenju Ministarstva kulture, Uprave za zaštitu kulturne baštine, Konzervatorskog odjela u Splitu Klasa UP-I-612-08/07-05/7564 od 27. ožujka 2007. da je navedeno da je sjeverna strana ravna i bez otvora, jer da je inkorporina u ogradu Marjanskih skala, a

da je na vrhu zgrade kameni vijenac na konzolicama, a da je krov kosi na više voda i pokriven kupama kanalicama.

17. Temeljem čl. 67. Toč. 1 do 6., Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima ("Narodne novine" broj: 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09 i 153/09-dalje: ZV), proizlazi da vlasništvo posebnoga dijela može biti uspostavljeno glede dijela suvlasničke nekretnine koji čini samostalnu uporabnu cjelinu, prikladnu za samostalno izvršavanje suvlasnikovih ovlasti, kao što je stan ili druga samostalna prostorija. Među druge samostalne prostorije spadaju osobito poslovne prostorije, samostalne garaže ili jasno omeđena mjesta u zgradi namijenjena ostavljanju motornih vozila. Uz stan odnosno drugu samostalnu prostoriju, vlasništvo posebnoga dijela nekretnine može se protezati i na sporedne dijelove kao što su otvoreni balkoni, terase, podrumske ili tavanske prostorije, kućni vrtovi, mjesta za ostavljanje najviše do dva motorna vozila po pojedinom stanju ili drugoj samostalnoj prostoriji. Da bi se vlasništvo posebnoga dijela nekretnine moglo protegnuti i na neki drugi dio kao tome sporedan on treba biti jasno razgraničen od ostalih dijelova nekretnine, te dostupan s međe nekretnine ili iz njezinih zajedničkih dijelova ili iz onoga stana, odnosno samostalne prostorije čiji bi bio sporedni dio. Vlasništvo posebnoga dijela nekretnine ne može postojati na dijelovima nekretnine koji služe kao zajednički ili im se namjene protive isključivoj uporabi samo u korist određenog posebnog dijela nekretnine; u sumnji se uzima da dio služi kao zajednički i da mu se namjena protivi isključivoj namjeni posebnoga dijela.

18. Ovaj sud prihvaća stručno mišljenje vještaka za graditeljstvo D. Smodlake od 26. svibnja 2015., koji se pozvao na Uredbu o održavanju zgrada (NN 64 od 25. 06. 1997.), a koja uredba da je donesena na temelju čl. 387. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (NN 91/91), te koji je obzirom na položaj tavanskog prostora kao sporednog dijela zgrade u odnosu na pristup i način korištenja procijenio da bi isti prostor sada u naravi predstavljao zatvorenu građevinsku cjelinu koja ima poseban ulaz, međutim isti je također prema mišljenju ovog suda zajednički dio zgrade koji služi svim suvlasnicima.

19.Unatoč takvom utvrđenju vještaka ovaj sud smatra da se treba primijeniti odredba čl. 67. toč. 6. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima, kojim je propisano da vlasništvo posebnog dijela nekretnine ne može postojati na dijelovima nekretnine koji služe kao zajednički ili im se namjene protive isključivo uporabi u korist posebnog dijela nekretnine.

20.Ovaj sud smatra sukladno i iskazima svjedoka kojima poklanja vjeru da nije sporno da je obitelj tužene jedina imala pristup na taj tavanski dio i istog koristila kao tavan, međutim po ocjeni ovog suda radi se o dijelovima nekretnine koji služe u korist cijele nekretnine, kako bi se moglo pristupiti krovištu i ne može se bez suglasnosti svih suvlasnika adaptirati u stambenu cjelinu, jer prije adaptacije namjena tog prostora nije bila stambena već tavanska. Da bi taj dio kuće pripadao tuženoj u vlasništvo isti bi trebao biti upisan u zemljišnim knjigama kao takav i tada bi činio sastavni dio njenog stana na prvom katu, kao što je primjerice podrum upisan kao vlasništvo tužiteljice, ali takvog upisa nema. Time što tužena ima jedina pristup do tavanskog prostora zgrade ista time ne može steći vlasništvo na tom dijelu zgrade i pripojiti ga svom posebnom dijelu nekretnine jer za to nema osnova, a posebno to nije mogla učiniti bez suglasnosti tužiteljice kao suvlasnice zgrade te vršiti prenamjenu istog u stambeni

prostor od 40m2 kojeg ekonomski iskorištava. Da je njena adaptacija bila nezakonita nedvojbeno potvrđuju i rješenja Ministarstva kulture Uprave za zaštitu kulturne baštine konzervatorskog odjela u Splitu kao i rješenja Službe za prostorno uređenje i imovinskopravne poslove te rješenja Uprave za inspekcijske poslove odjela inspekcijskog nadzora iz 2006. i 2007. godine. Isto tako tužiteljica je odbijena i pred upravnim sudom za adaptaciju i nadogradnju postojeće zgrade. Kada se tome pridoda činjenica koja nije sporna među strankama da je dopisom sama tužena od tužiteljice zatražila suglasnost za korištenje prostora pod krovom dovoljno ukazuje na činjenicu da je tužiteljica zapačala u zajednički dio zgrade kojeg je bez suglasnosti tužiteljice i protivno zakonskim propisima adaptirala u stambeni prostor i povećala površinu stana kojeg je kupila u površini od 75m2, sa dodatnih cca 40m2 stambenog prostora.
Slijedom navedenog a temeljem čl. 67. toč. 6, te u svezi sa čl. 87 ZV-a., valjalo je usvojiti tuženi zahtjev tužiteljice i odlučiti kao u izreci ove presude.

21.Iz ovako provedeno dokaznog postupak zaključak je ovog suda da sporni tavanski prostor predstavlja zajednički prostor svih suvlasnika temeljim odredbi Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima a ne može biti pripadak stana jednog od suvlasnika jer po samom zakonu predstavlja zajednički prostor svih suvlasnika.

22.Prema mišljenju ovog suda tužena nije dokazala da ima pravo nadogradnje i ista nije imala suglasnost svih suvlasnika za nadogradnju pa se predmetni tavan tretira kao zajedničko vlasništvo.

23.Iz dopisa od 04.11.2006 može se utvrditi da je tužena kontaktirala tužiteljicu te tražila dozvolu za izmjenu krova tako i tavanskog prostora.

24.Iz rezultata očevida lica mjesta potrebno je istaknuti da sporni prostor tužena ne koristi za stanovanje nego isključivo za iznajmljivanje.

25.Također i drugostupanjski sud smatra da predmetni tavan predstavlja zajednički dio svih suvlasnika,.

26.U odnosu na ukidno rješenje Županijskog suda u Zadru potrebno je istaknuti da je tužitelj uredio tužbeni zahtjev sukladno uputi iz ukidnog rješenja i točno odredio predmet spora pa je tužbeni zahtjev trebalo usvojiti a protutužbeni odbiti.

27. Odluka o trošku temelji se na odredbi čl. 154 st. 1 ZPP-a a isti troškovi se sastoje od sastava tužbe 100,00 bodova, pristupan na ročište od 28.11.2013-100 bodova, pristupa na ročište od 13.02.2014-100 bodova, pristupa na ročište od 20.05.2014-100 bodova, pristup na očevid od 10.09.2014-100 bodova, sastava podneska od 13.07.2015-100 bodova, pristupa na ročište od 10.09.2015-25 bodova, pristupa na ročište od 10.11.2015-25 bodova, pristupa na ročište od 14.01.2016-100 bodova, pristupa na ročište od 16.03.2016-100 bodova, sastava podneska od 25.04.2016-100 bodova, sastava podneska od 13.09.2016-100 bodova, pristupa na ročište od 15.09.2016-100 bodova, pristupa na ročište od 22.11.2016-100 bodova, pristupa na ročište od 07.02.2017-100 bodova, pristupa na ročište od 11.04.2017 -100 bodova, pristupa na ročište od 12.06.2017-25 bodova, pristupa na ročišta od 18.09.2017-100 bodova, sastava podneska od 03.10.2017-100 bodova, pristupa na ročište od 11.10.2017-100 bodova, pristupa na ročište za objavu 50 bodova, pristup na ročište od 13.05.2019-100 bodova, sastav podneska od 17.06.2019-100 bodova,

pristup na ročište od 04.07.2019-50 bodova, sastava odgovora na protutužbu-100 bodova, pristupa na ročište od 10.10.2019-25 bodova, pristupa nas ročište od 27.11.2019-25 bodova, pristupa na ročište od 20.01.2020-25 bodova, pristupa na ročište od 06.02.2020-25 bodova sastava podneska od 07.04.2020-25 bodova, pristupa na ročište od 29.09.2020-25 bodova, pristupa na ročište od 12.11.2020-25 bodova, pristupa na ročište od 03.02.2021-25 bodova, pristupa na ročište od 18.02.2021-25 bodova pristupa na ročište od 10.03.2021-100 bodova, pristup na očevid od 09.11.2021-25 bodova, sastava podneska od 14.09.-2022-25 bodova, pristupa na ročište od 20.03.2023-50 bodova, pristup na ročište od 11.02.2025-25 bodova, pristupa na ročište od 20.05-2025-25 bodova, pristupa na ročište od 10.09.-2025-25 bodova, pristupna na ročište od 26.03.2026-25 bodova , pristupa na ročište od 02.07.2026-25 bodova, pristupa na ročište od 10.09.2026-100 bodova odnosno ukupno 2825 bodova što uz vrijednost boda s paušalom daje iznos od 5.650,00 eura uvećano za 25 %PDV-a odnosno 1.412,00 eura pa zbrajajući te iznose dolazi se do iznosa od 7.062.50 eura koji iznos je i naveden u izreci ove presude.

U Splitu, 27. listopada 2026.

S U D A C

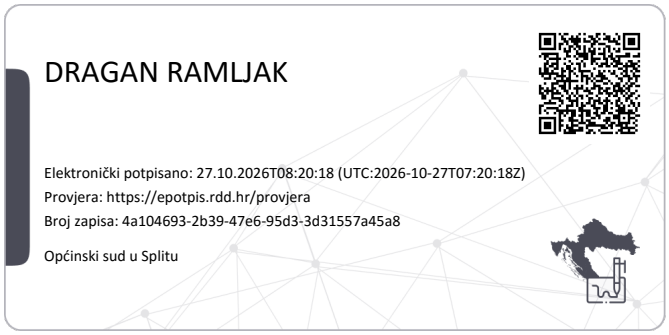
Dragan Ramljak

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana od dana primitka pisanog otpravka iste. Žalba se podnosi putem ovog suda za Županijski sud u 3 primjerka.

DNA:

1. punomoćniku tužitelja/protutuženika
2. punomoćniku tuženika/protutužitelja
3. u spis

Broj zapisa: **9-3088f-35549**

Kontrolni broj: **0d5bf-58d8b-e9730**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.